

НАПРЪДЪКЪ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНИ НОВИНЫ.

НАПРЪДЪКЪ излиза всяка сѣбота. — Годишното спомоществоване е, една Тур. Лира златна. А шестмѣсечното, половна Л. Т. — Вънз отъ Даржавана, шестъ бел. междубѣта всячески ПРЕДЛАГАНИ. — Писма несповодени отъ поща парасъ и на- рѣчвания за вѣстникъ не сѣдрусени съ предлата си не сѣж приети. — Настояте- лия отговаряне за заплатата и иматъ право да зематъ на петнадесетълѣтъ едно, като себератъ отъ 5 спомоществования на гора.

Подписката на спомоществованията става въ Цариградъ — Люпикъ Ханъ № 14 при Г-на И. Найденова редактора и притежателя. — Статии и дописки за общопо- лезни и народни работи са вѣнстватъ съ благодаренъ, но въ всякий случай трѣба да сѣж снабдени съ потребителъ си подписи. — За обнародване на частни извѣстия са пла- щатъ по два гроша на редъ. — Испрачаватъ статии и дописки за обнародване, обкоро- двани или не, назадъ са неврачаватъ никому.

Спомоществованията поч- нѣватъ отъ началото на всякой мѣсець

Българскитъ народъ въ економическо отношение

III.

Примѣритъ, които приведохми сѣ до- статъчни за да въскрѣпятъ нашето по- твърждение. Но да приведемъ още нѣ- кои примѣри за разяснение и на други- тѣ наши потвърждения.

Какво станахъ многобройнитъ онези славенски, албански, и др. колонии, кои- то отъ край сѣ са заселвали на югъ въ Гръция?

Тѣ, лишени отъ своя собствена кул- тура и отъ свои собствени историчес- ки заслуги, бива ли сѣ лесно омаивани отъ по-напредналата истинченостъ и о- бразование на гръцитъ и сѣ са отричали отъ собственното си име и народъ, и тѣй сѣ са изгубвали отъ лицето на зе- мата.

Защо са удавихъ надѣждитъ на по- витъ гърци въ потъпкването на Крит- ското възстание?

Понеже днешнитъ гръци влюбени до уши и омаени отъ блестящата слава на старитъ Еллини, на кои сѣ считатъ тѣ за потомци, — загубили сѣ способнос- та да размислятъ хладнокрѣвно и зрѣ- ло, и като сѣ въображаватъ че сѣ тѣ истото, що бѣхъ тѣхнитъ прадеди, и че живятъ всредъ иститъ обстоятелства, въ които са напраща и старитъ Ел- лини, — прецѣняватъ силитъ си и лам- тятъ къмъ величье, за което днесъ тѣ не сѣ достъпни. И тѣ безъ да преситъ тѣчно расположенията на евро- пейскитъ сили и на Руссия, и безъ да познаватъ точно могуществото на тур- скитъ сили, под-гнахъ едно възстание, което произведе неизброими нещастия, и което като грамада тѣжи върху безум- нитъ и своекористнитъ души на него- витъ предначинатели. И ударянето на зады на Еллинскитъ мечтания би правед- но наказанье на безумното прецѣнява- ние на силитъ имъ.

Какво станахъ толкозито германски и други народи, които въ първитъ въ- кове на християнската Ера нахлухъ въ Италия, въ Испания и въ Франция?

Всичкитъ са удавихъ и прѣродихъ въ народи, като отъ Латино-римско про- исхождение, понеже изнаха собственна култура и споредъ естествениитъ за- конъ, принудиха са да въсприематъ рим- ската култура, ачрезъ това и римското име и слава.

Какво би причина на пропадануване- то на Франция въ послѣдната ѣ война противъ Германия?

Литературата на сѣвременната Фран- ца е изгубила вече онова значение, о- луй първенство, което притяжаваше тѣ въ миналитъ и въ по миналитъ вѣкъ. Додѣто литературата на Германия и други европейски литератури не бѣха до- вольно развити. Освѣтъ това сѣ- временнитъ французи сѣ загубили мно- го отъ онези добродѣтели, чрезъ които са отличиха отъ онези и дѣлитъ имъ въ вѣрѣ на миналитъ и въ началото на днешнитъ вѣкъ. При всичко това тѣ — сѣвременнитъ французи — не престава-

хъ отъ да са считатъ за сѣщото което бѣхъ прѣди и да прѣзиратъ силитъ на развѣншиятъ са въ мирѣтъ и въ тѣмо- лата германскитъ народъ, — вслѣдствие на което поведохъ тѣй лудо тѣзи вѣй- на и сами са сгрѣможихъ отъ пѣдеста- лѣтъ, на който бѣше ги поставило оби- чаето на тѣхното име.

Нѣй послѣ нѣй ще приведемъ още е- динъ примѣръ, който сѣщевременно тѣ- кува и дѣвитъ главни страни на нашитъ потвърждения.

Ето германскитъ колонии са заселя- ватъ на Западъ и на Истокъ. Тѣ мину- ватъ въ Америка отъ една страна, а отъ друга: въ Руссия, въ Австрия и въ Турция. И ето дѣ са вѣстава великата истина, за която расирава: Въ Аме- рика Германецитъ твърдъ лесно са из- народва и са удава въ американската природностъ. Познато е че въ Америка рѣдко се наитрѣшитъ внука на преселе- нитъ Германецъ да знае езикѣтъ на дѣлитъ си. На Истокъ обаче сѣ вѣвѣтъ че е тѣй. Германецитъ колониитъ наитрѣ- сѣ макаръ всредъ цѣло море Чехи, По- лаци, Русси, Словенци, Аврвати, Ма- жари или Бѣлгари, — той сѣ остава Гер- манецъ. Той варди езикѣтъ си и оби- чаетъ си, работи трудолюбиво, богатѣе и са множи, — и гледа гордо върху сво- нѣ съседни отъ пѣдесталѣтъ на своето образование и на своята слава.

Нашитъ читатели ако сѣ прочели вни- мателно това: що сѣмъ исказали по-горѣ ще могатъ вече и сами да си истъку- ватъ: отъ дѣ призназа това.

Германецитъ въ Америка сѣглежда земята по широка, по богата и сѣ по- стремително развиванье, нежели шо е собственото му отечество; той вижда животъ по буенъ и по коравъ; той на- хожда литература по грандиозна. при това срѣща той общо образване и сво- бода много по развѣта нежели у дома си, въ Германия, — и той сѣ омаива отъ великийтъ и стремителнитъ шумъ на буйното американско развиванье и тѣй лесно забравя образването и славата на собственото си отечество.

Напротивъ на Истокъ хладнокрѣвнитъ Германецъ въ тѣплата на Славенитъ и на Мажаритъ сѣглежда той станъ отъ животни сѣ ликъ човѣческии кадри за свое собственно сѣ- но развитие и осѣдени да приематъ зикѣтъ и образование на Германия.

Това стремление: за да са удави И- стокъ, — станало е догма въ Германия. Не давно единъ Нѣмѣцъ, профессоръ въ Триестъ, въ една случайна разговорка съ единъ нашъ приятель, казалъ е сѣ- сѣтъмъ серьезно: «Сѣтъмъ сѣ уселията на Чехитъ; за тѣхъ е невѣзможно да одържатъ самостоятелното си сѣщество- ванье. Германскитъ елементъ ги е прити- силъ отъвредъ и тѣ ще загубятъ земя- та си, когото нѣй прѣзвимами стѣпка по- стѣпка. По добръ щѣше да бѣде за тѣхъ да са не каратъ съ насъ а да са покорятъ на сѣдѣта си.»

«Азъ приблѣдѣхъ отъ мѣжа, казва- ше ни приятельтъ ни, като чувахъ гроз- нитъ тѣзи думи. Не даромъ ври въ жи-

литъ ми славенска крѣвъ. Но не мо- жѣхъ нищо да възрази, — понеже по- мислихъ за насъ си.» И наистина, Нѣ- мецѣтъ рекълъ това за Чехитъ, които и отъ кѣмъ литературата си и отъ кѣмъ индустриятъ си не бѣхъ сѣ чакъ толкозъ прѣспрашили предъ нѣмѣцитъ.

Ами нѣй?

Ако да поменехми само нѣщо за насъ си — безъ всяко сумѣние Нѣмецѣтъ ще са усмихне и шо сѣ заминае. . . .

Не сѣмъ ли нѣй народъ шо не можемъ да са уѣржимъ срѣщу перинята на една шѣпа прѣхласнитъ гърци? Не сѣмъ ли нѣй които запали на сѣдѣтъ празни- тѣ хвалби на силитъ власи и на чопо- рѣститъ цинцари? Не сѣмъ ли нѣй които давали ухъ на безобразнитъ хвалопрѣд- става на нѣкои сръбски вагабонти? — Не тичали ли сами нѣй Бѣлгаритъ да са грѣчимъ, да са вѣлчимъ и да са сѣр- бимъ? Ахъ! нѣй не знаежъ че Нѣмѣ- цѣтъ са сѣмѣятъ съ насъ и тогазъ, когато нѣй наричави себе си народъ а не сѣмъ!

Въ по-прѣдшнитъ си членове нѣй расправихми за общото сѣстояние на то- ва — дѣво сѣмъ бѣлгарскитъ народъ, — и отдадохми праведното оцѣнение на себе си. Сега тука въ този си членъ нѣй поискахми да прѣдѣста илѣ вкратко ши- рокитъ развѣрнъ на борбата, която ни прѣдѣстои, ако исками да избавимъ име- то си, щастьето си и бѣдѣното си. Въ теченьето на расправата си нѣй дойдохми до заключение че само «буйно едно въ- душевѣние и крѣпко междусобно сѣру- женье» може да ни даде способността за да са боримъ. А ако са отстранихми малко отъ общото управленье на распа- вата си и приведохми нѣколко примѣра отъ миналата и сѣвременната история. — то би за да докажемъ, че «ония на- роди само подучаватъ това въодушевление и сѣружение, т. е. само ония народи по- лучаватъ жизнѣнностъ за да сѣществу- ватъ исторически и да са борятъ съ у- спѣхъ противъ сѣсѣнитъ си народи, когото сѣ са вѣставали на явъ съ нова нѣвкоя философска система и сѣ нови. велики и благотворителни за общото че- ловѣчество идеи.»

За да утвърдимъ окончателното това сѣе потвърждение, нѣй ще приведемъ Коху отъ три примѣра.

Катъ сѣгледа вѣрѣи съ Моисеевитъ законъ отъ бѣа и въодушевени отъ тази по- мѣслъ че Провидѣнieto е избрало тѣхъ за да испѣлнятъ знаменитѣята стѣпка на общо-човѣческото развитие, втурна- хъ са сѣмѣло въ Азия и като минахъ по тѣлата на десетъ народи, сполучихъ да възвѣтъ въ обѣтованната си земя.

Арабитъ сѣ коранѣтъ въ рѣка, който ги въздигаше душевно и нравственпо надъ всѣкитъ околни народи, р-зѣвхъ са като стрѣшна и всепоплавающа рѣ- ка върху всѣкитъ идолопоклоннически народи на Азия и на Африка и върху подудолопоклонническитъ народи на Ви- зантия и на Испания, — понеже до това време у тѣзи земи бѣше испаднала хри- стиянската вѣра въ рѣцѣтъ на фанарио- нитъ и на никвизиторитъ.

Наший Борасъ сѣ малцина свои бра-

тъя во Христъ, въодушевени отъ новата и възвѣнѣнна вѣра, когото едважъ шо бѣ- хъ приели, излѣзе, нападна и распрѣсна голѣмата тѣла на идолопоклонничѣтъ, които бѣха са възбунтували.

Искате ли прочее да направите Бѣл- гарина да заварди имота си, щастьето си и бѣдѣното си, искате ли да го на- правите неспособенъ да стане Гръкъ, Сръбинъ, Влахъ, или Нѣмецъ, — то вѣд- хнете му мисли, въодушевете го съ стремления, — отъ които въодушевенъ той да поглеждъ гордо върху Гръка и Сръбина, върху Влаха и Германеца.

По като какви могатъ да бѣ- датъ тѣзи мисли? като какви могатъ да бѣдатъ тѣзи стремления?

Осѣвршенствуванитъ напрѣдѣкъ на човѣка и висшето изражение на чело- вѣческото образование основава са на четири страли, на четири стѣла.

а) Научно знаиственитъ осѣвршен- ствуване, б) вѣществѣното (материал- ното), в) гражданско общинското и г) нравственитъ осѣвршенствуване.

Тѣмъ е четворолѣзната твърдина, ко- то има да приземомъ и да усвоимъ.

Всякому е извѣсно, че европейско- то образование е далечъ отъ да прѣдѣ- стѣла върхѣтъ на обще-човѣческата о- бразованностъ. Европейцитъ сѣ напре- дали много въ научно-знаиственитъ осѣвршенствуване, но тѣ далеко назадъ сѣ останали въ нравственитъ осѣвр- шенствуване.

Додѣто у тѣхъ литературата са раз- вива буйно, — додѣто тѣ стремително богатѣятъ, — додѣто въобще у тѣхъ и политическитъ учреждения са развиватъ — пороцитъ са множатъ у тѣхъ не по- малко буйно и стремително; кражбитъ, убийствата, самоубийствата и всякакви престѣпления показватъ растѣщи чи- сла; развратѣтъ ужасно са распрѣстра- нава и рути на ввредъ фимлиарнитъ миръ и щастье; калпазанството и изна- мата въ търговията до толкова е влѣзло вече въ нравитъ на Европейцитъ, што достигнува да произвожда тѣквитъ гра- мади и ужасни нещастия, какѣто бѣ- ше послѣднитъ финансовскитъ проломъ (Krach) въ Австрия; надутостъта, сла- волюбьето и заслѣленъето на Европей- цитъ произвожда ето и таквитъ страшни и безполезни войни, какѣто бѣше по- слѣдната френско-германска; наконѣтъ всѣдѣствие на истата причина, тѣ — Е- вропейцитъ — почнуватъ и въ политиче- ско-общественитъ учреждения да на- датъ и да са вращатъ къмъ диктатор- ството и къмъ изгубването на полити- ческитъ си св бодни. Тѣй што то ва което добиватъ чрезъ индустриятъ си и чрезъ дѣжавната си кадриностъ — ето отъ друга страна тѣ го губятъ по причина на лишенъето си отъ нрав- ственитъ осѣвршенствуване.

Нравственитъ прочее е основата — базисѣтъ — на сѣвршенното щастье на човѣка. Човѣкъ само чрезъ нрав- ственитъ слава истиненъ човѣкъ.

Нравственитъ прочее страна е кю- чѣтъ на твърдината, когото има да при-

вземемъ. И тази страна е единствено възможна за да се превземе за сега, понеже дълго време ще са яние додъний помислимъ да надминемъ Европейците и въ литературата и въ ивдустритата. Чрезъ *православното си възвръщане* ще можемъ ний да са вземемъ надъ европейското общество и тази мисъл е новиятъ знакъ — тя е кръстътъ на нашата победа.

Не излишна повторка

Йоще въ първиятъ брой на листътъ си ний казахмъ че, отъ нѣкое време на самъ гърците сж предприели да дѣйствуватъ съ голѣма буйностъ връзъ Българитъ отъ неприсѣдениениѣ йоще на Екзархията епархии, съ намѣрене или да ги подплатятъ насилствено или да ги извадятъ отъ тѣрпѣние и тѣй или иначе да ги замотвятъ въ примкитъ си и омаляватъ въ дѣйствиата и домогванията имъ на това що иматъ право. При разпитъ доказателства що можахмъ да приведемъ за това ний указвахмъ само на събитията въ Змненското окружение на тѣзи въ Малешевското и на приключенията въ Велесъ, но ето сега вече имамъ и по-жалостни отъ тѣхъ: сѣби тията и въ Ахъ-челебийското окръжие.

Прѣдъ видъ на тази неуклонно слѣдувана отъ и-шитѣ противници стратегима и при тревожната мисълъ че безъ да го чакамъ и безъ да го желямъ това може да послѣдува и по други мѣста, въ длъжноститъ на званѣето си ний за необходимо считамъ да напомнимъ на своитъ читатели и съотечественици думитъ които исказахмъ тогазъ въ членътъ си *„по течението на церковниѣ възроствъ“*, а въ допълнение на тѣхъ чрезъ едно по обстоятелствено изложение на тѣзи събития да ги просвѣтимъ по-добрѣ върху стрѣмленята на нашитъ противници, и да ги направимъ по внимателни и прѣдпазиви въ опасноститъ отъ пролезливостта имъ. Релѣтъ е прочее днесъ да поговоримъ за приключенията въ Малешевото.

Като оставимъ на страна миналитъ въкови страдания на Българскитъ народъ отъ произволитъ и своекористнитъ цѣли на грцкото духовенство и са ограничимъ само въ малкото временно разстояние на послѣднитъ десетолѣтия, ний и пакъ нѣма да видимъ освѣнъ новъ и непрекъсванъ родъ на злострадания за Българитъ отъ ожесточението на грцката злоба противу тѣхъ.

Българитъ отъ Пловдивската и Търновската епархии сж първитъ що испитаха на себе си буйнитъ поривъ на яростта на онаа състояние което прѣдначелствуваша въ борбата и жестокостта си къмъ Българщината. За своето осмѣляване да дигнатъ гласъ противу нестерпимитъ злоупотреби на своитъ деспоти и да прѣдставятъ оплакванията си не вече на опѣзи които не сѣхмъ ни да ги чуятъ а на нпмъ. Правителство, населениитъ на тѣзи двѣ епархии видѣхмъ и патихмъ додъ са расправятъ отъ оклеветанията и навѣститъ, съ които са опѣлихмъ тѣхъ противу тѣхнитъ домогвания. Първенцитъ Българи отъ Пловдивската Епархия, откъснати отъ частитъ си работи и изложени на тежки раздосади повече отъ двѣ години плухмъ въ Цариградъ, додъ са расплетатъ и отърватъ отъ омотанѣето въ което ги бяхъ опѣли сплотнитъ на фанаротската безсѣмъстностъ. А Търново? Въ разстояние на една година, можемъ да кажемъ, повечето отъ жителитъ на тази епархия не похвапахмъ работа, повече отъ 5-600 души между които не малко и турци бяхъ повикани на сѣдъ, мнозина отъ тѣхъ стояхъ задрѣпни кой 10, кой 20, кой 30 дена и нѣкои по петъ и по шестъ мѣсеци, додъто да са разбере и узнае че, горкитъ жители, не сж повинни освѣнъ за своитъ оплаквания противу гърцитъ владика.

Отъ тогази ето 17—18 години сж, но въ това кратко време ни една отъ Българскитъ епархии, ама ни една, ни единъ

градъ ни едно село, ни едно мѣсто на селено съ Българи не е останало непожтнато, да не е прѣтърпяло и истегнало какво годъ отъ коветѣ и навѣститъ на защитницитъ на фанаротската власт и сила, като да са виновати прѣдъ Бога и прѣдъ свѣтътъ за това само защото сж родени Българи а не Гърци. Всички безъ изключение Българи сж пострадали едно що, прѣследувани не за друго а за явното развитѣ на народно съзнание у тѣхъ. Но никѣдъ нѣма да сж тѣгли и страдали ни тѣй тежко ни тѣй дълго и безисходно нашитъ Българи, както жителитъ отъ Струмицката Епархия.

Отъ петъ-шестъ години насамъ жителитъ на Струмицката епархия всички Българи до единъ не сж видѣли блѣтъ отъ жестоко то прѣследване на нпмъ ни монитъ и многокозненитъ лавениѣ въ спотъ Иеротея. На тази едазѣра, ключѣтъ дѣежи и Малешевското окръжие.

Както и всички други мѣста на тази епархия не сж видѣли ни единъ частъ рехатъ, отъ когато сж заявили непрѣклонното си желанѣе за присѣдениението си на Екзархията на основание на Импер. Ферманъ. Какви не клевети, какви не интриги, и какви не продерзливия изнания не е измислилъ пѣкъльскитъ умъ на този человекъ и не ги е турилъ въ дѣйствието за да потуши у тѣхъ всяко домогване къмъ изпълнение на желанѣето имъ. Цѣли томова би могълъ да напѣше нѣкой съ описанията и бѣдствията на тѣзи злострадания отъ петъ-шестъ години на самъ; но ний нещѣмъ освѣнъ за послѣднитъ приключения да поговоримъ.

Само послѣднитъ приключения въ Малешевото сж цѣла История, да ги изложимъ на пълно споредъ подробенъ свѣдѣния които имамъ, ще каже да напѣлимъ два три броя отъ листѣтъ си само съ тѣхъ, а то може да бѣде обидно белки за опѣзи отъ читателитъ ни, които може да мислятъ че не ги интересуватъ такъвизъ подробни разказвания за такъвизъ работи. Но ний въ смотренѣе на обстоятелствата, като сжмъ на нивнѣе че едно по-обстоятелствено изложение на това що гледамъ отъ нѣкое време на сѣмъ да става и да са върши въ отношенията между гърцитъ и българитъ е не обходимо за по лесно познаване на положението ни, което е и най-интересното за насъ, рѣшени сжмъ въ възможностъ скрѣщение да изложимъ тѣзи приключения до колкото считамъ достатъчно и да бѣде то полезно и поучително. А разумѣва сж, полезни и поучителни сж тѣзи свѣдѣния за сѣкого който иска да прослѣдува и да изучи характерѣтъ за развитѣето на съперничанията между тѣзи два съжителни и едновѣрни народи, но най-вече за насъ Българитъ които и тукъ както и всѣду въ чистотата на нпмъренитъ си и въ простотата на сърдцето си, основани на законитѣта на домогванията си вървимъ въ народното си съзнание и развитѣе съ отворено чело и съ права нога, та за това често падами въ клопкитъ поставени отъ нашитъ противници и ставамъ пѣчка на тѣхната хитростъ и лукавство; така що то като сжмъ въ правотата на дѣло нпмъ чрезъ простодушието си ний сжмъ лишавами отъ всѣко опѣляване да общото течение на работитъ прѣдъ нпмъ сжмъ отъ онеправдаеми онеправдающитъ и отъ невинни както сжмъ понасами на гърбѣтъ си всяко несправедно обвинѣние и ставамъ отговорни за всичкитъ слѣдствия на чужди прѣстѣпления, както ще видимъ твърдѣ ясно това въ краткото но върно изложение на събитията за които ще говоримъ.

Дописки и новини изъ БЪЛГАРСКО.

Въ началото на текущата година, жителитъ отъ Малешевското окръжие насърчени отъ слуховѣтъ за правосѣдѣето на Млахадъ паша, Валия тогазъ въ Солунъ, подали жалба на Н. В. противу мюдринѣтъ си Омеръ-ага Солунлиѣтъ, като прѣдставили дълго расписѣ отъ него-визъ освидѣтелствования злоупотреби. Млахадъ

паша възлага на струмичкото мѣстно население, на което е правѣрзано Малешевското окръжие да испита оплакванията на Малешевчени. Мюдринѣтъ Омеръ-ага като са научава за това, прѣвѣла на Струмичкитъ владика Иеротея който нѣа голѣмо влияние въ Струмичкитъ мѣстности да го защити отъ праведнитъ врѣтъ него доноси. Иеротея глѣвичъ на Малешевчине за юни що не го припознавалъ, споразумѣна сж съ мюдринѣтъ да го защити подъ уловѣе обаче, както са оказна отъ работитъ, да съдѣйствува и той за да са насилитъ Малешевчени да го припознаватъ. Въ силата на този договоръ владика-а са завзема съ защитата на мюдрина и извършва што мѣсто да са прѣпитатъ жителитъ отъ Малешевото за подтвърдениѣ на обвинениата врѣзъ мюдрина, ама са воля на този послѣднитъ да изѣйстува и да вземе отъ населението единъ махзаръ за доброто си поведѣние и че сж благодарни отъ него. Това което не бѣше малко за него като му бѣ позволено самъ да направи това за себе са.

Ако и не до колкото трѣба пѣлни и редонитъ на махзарѣ чрезъ влиянието на владиката прѣдметъ за достатъчни да оправдаватъ Омеръ-ага въ Струмичкото мѣстности и да въпоставятъ пакъ въ силата му и токъзъ повече като Млахадъ паша не бѣше вече въ Солунъ. Подаръ тѣзи услуга на владиката къмъ мюдринѣтъ, разумна са рѣдъ че дойде и мюдринѣтъ да направи услугитъ си на владиката.

Прѣзъ Марта владиката проважда граматитъ къмъ си Анастаса въ Малешевото да изработи посрѣдствомъ мюдринѣтъ единъ махзаръ че припознаватъ владиката и желанѣтъ да дойде да ги посетитъ. Владиката колкото и да знаеше че Малешевчине го не щѣтъ, надѣше са съ съдѣйствието на мюдрина да изработи да вземе единъ къкъзъ да е махзаръ, тѣй слѣщо както и миналата година бѣше изработилъ чрезъ вѣклинѣтъ си челеби Димитриѣ единъ такъвъ махзаръ за едно сжмъно клеветничество. Въ явянето си граматикѣтъ са споразумѣна най-на прѣдъ съ мюдринѣтъ да удалечатъ по будитѣ и по-напѣянитъ лица отъ Малешевото тѣй подъ една ничтожна причина мюдринѣтъ попраца Константинъ поплъ Георгиева и мухтари нѣтъ Георги Цупова въ Струмица, дѣто съвѣсти несправедно и произволно стгумичанскитъ власти по напѣянието на владиката ги затваритъ. Но и подаръ тѣхното удалечение тѣ не могли да свършатъ нищо за да събератъ подписа за владиката.

Послѣ употребяватъ хитростъ. Пущатъ слухове че въ Струмица са рѣшило ужъ да заварятъ Малешевчине 15 часа далеко отъ окръжѣето нпмъ да правятъ янгария пѣтъ отъ струмица за Далидоко къмъ желѣзницитъ, но защото

за това ги прѣдумватъ да направитъ махзаръ че молятъ владиката да ги отпѣни отъ тази янгария, и той ще прѣдѣтоп да ги не докарватъ да правятъ пѣтъ токъзъ далеко, а да прѣдпрѣвѣятъ да си направятъ лѣтница дѣто нпмъ е най-нужно — отъ Малешевото до Струмица. Но и съ това не сполучили. Малешевчине отговорили че «ако е царска повѣла тѣ сж готови дѣто искатъ да правятъ да правятъ пѣтъ, ако ли не е царска повѣла, тѣ и безъ владиката ще са расправятъ». Отчаяни да сполучатъ и съ пѣзмами, мюдринѣтъ и граматикѣтъ употребили първитъ запѣяние а вторитъ подкупване и тѣй еднамъ сполучитъ тайно да събератъ за владиката всичко 15—16 частни подписа безъ ни единъ мухтарски печатъ.

На основание на тѣзи подписи и на съдѣйствието на мюдрина Струмичкитъ владика са рѣшана да иде лично въ Малешевото по Великденъ въ петѣкъ на Живопрѣшнитъ Источникъ, когато станва сборъ въ Берово, най-големѣто село на Малешевското окръжие. Малешевчине позачули това и съ врѣмъ забѣлжити на мюдринѣтъ да напѣти владиката да не иде, за што не е приетъ на никого отъ жителитъ на това окръжие. «Щѣте не цѣте», рекътъ мюдринѣтъ, «той ще дойде и ни ще го приемотъ».

На 3-й Януария въ Сръда мюдринѣтъ като бѣлъ въ Песчево (главно село на окръжѣето населено повечето съ помаци турци) праща ти повиква отъ Берово поплъ Аванис поплъ Христова, Димитра поплъ Георгиева, Ивана Пипонова и Димитрия Чочова по първи измѣжду сѣнаупи дѣлава амъ че има заповѣдъ отъ Каймакамѣтъ въ Струмица да иде нпмъ че владиката ще дойде на сборѣтъ въ Берово, за това тѣ трѣба да стоятъ отстранѣни, да са не явяватъ между народѣтъ, и да са немиѣтитъ на расправяватъ що ще да има владиката съ населението. Слѣзъ тона обаяданѣе той ги задѣржава този вечеръ въ Песчево, а сутринѣтъ на 4-й съ тѣхъ заедно отива въ Берово. А като са изѣстала че владиката идѣлъ вече, сж двамъ сунариѣ отъ Струмица, праща ти повиква и поплъ Ивана поплъ Георгиева та заедно съ прѣдѣречениитъ що ги бѣ викалъ въ Песчево ограничава ги въ домѣтъ на Дим. поплъ Георгиева и поставя двѣ заплѣти, Абдураманъ Бега воденскѣй сунарѣ и Салиха отъ Песчево да ги вардатъ да нпмътъ сношенѣе съ никого, а той оава съ 20 забѣтиета и отива да носрѣшне владиката, като канѣлъ и жителитъ да изѣлѣзатъ и тѣ да го посрѣщнатъ; но отъ жителитъ не отпѣли освѣнъ пѣтътъ души подкупѣни отъ граматикѣтъ, ама и като влѣзѣлъ въ селото владиката, нѣкои отъ жителитъ не са помѣстили отъ мѣстата си амъ да му станѣтъ. Владиката

ката слѣзѣлъ въ домѣтъ на Пѣца Милчева единъ отъ петмина а покупинѣти.

Въ денѣтъ на Живопрѣшнитъ Источникъ (тази година на 5-й Априлия) като сборъ на Берово събиратъ са жителитъ не само отъ Малешевото, което стѣтъ отъ 13 села, но стѣча са на аязмата тѣмо много нпмѣло и отъ околнитъ окръжия: отъ Струмичко, Радовичко, Пѣчечко, Кочанско, Петричко, Менличко, Джумалинско даже и отъ Неврополско чакъ и прихубано врѣме, каквото що било и тази година набѣра са народъ съ хиляди. Въ петѣкъ сутринѣтъ на празникѣтъ, когато народѣтъ бѣлъ въ черква владиката приружѣтъ отъ мюдрина и кадѣята и обиколѣтъ отъ забѣтиета дошелъ и поинавалъ да влѣзѣ въ черква. Тогѣзъ всичкиятъ народъ изѣлѣзѣ отъ черква и отпѣватъ на Старото черковище св. Богородица дѣто е и аязмата за които станна сборѣтъ. Въ черква не останатъ освѣнъ мѣлѣна нѣкои а то повече чужденѣи. Владиката влѣзѣвъ въ черква прѣдъжѣтъ съ нѣколко забѣти а другитъ останѣватъ прѣдъ прѣтата да вардатъ.

Съ първо той сѣорѣлъ да каже слоно на останѣлитъ въ черква въ което си позволѣтъ да нпмъ каже: че «защото подѣни по умѣнитъ нѣколко души Малешевчине са отричатъ отъ Патриархията и нечачатъ да прѣзъ озавайтъ него за владика а нечатъ да са присѣдениитъ на Екзархията, за това сж останѣли тѣй беззащитни да ги глобѣтъ и да ги убиватъ, и да нпмъ кой да нпмъ помага прѣдъ хюкюмагѣтъ, понеже като не припознаватъ тѣ него, и той ги не зашпѣшава; но отъ сега, ако са отрѣгатъ отъ Екзархията, които е еретическа и отъ тѣя що ги убѣждаватъ на това и припознаватъ за напѣдъ него, той ще ги зашпѣшава отъ владиката бѣли прѣдъ хюкюмагѣтъ, и ще живѣятъ мирно и честито». На тѣзи думи му възрѣжаватъ нѣкои отъ присѣдѣющитъ селени и му казватъ: «че на всички тѣхни злочестия само той е причина но каквото и да стане тѣ го не припознаватъ и нѣма да го припознаватъ» и съ други йоще изобличения прѣвѣсватъ словото му, ни изѣлѣзѣтъ и тѣпан що бѣли въ черква и отиватъ при другитъ кабабѣжѣ на аязмата, а владиката останѣла самъ въ черква. (Слѣдува.)

Слѣдующата дописка изъ Пловдивъ ни дава по точни свѣдѣния върху приключѣнето въ Ахъ-Челеби, за което поминахмъ въ прѣвѣнитъ си листъ на каго.

На 27-й Иулия Канѣскѣй владика отпѣшелъ въ Пашмакия и са прѣдѣставилъ прѣдъ Каймакамѣна, при когото случайнѣо са навѣрлили Българскитъ рѣис-п-рухѣни поплъ Василъ и Г. Никола Бубулановъ (бѣлъ азва въ Илѣре-ме-джанѣс). Когато владиката поплѣтъ кой сж тѣл дошѣли и поплѣтъ отговѣритъ отъ Каймакамѣна четъ прѣдѣставлятъ Българитъ прѣдъ хюкюмага, напѣшено нѣкакъ изговорилъ слѣдующитъ думи: *аджаабо, иншидѣнитъ бибуриди жѣчи урумъ ноктуръ, хелиси буларѣдрѣ, акинѣ ферманѣжѣ мюдѣсѣндѣжѣ клѣфеси бенимъ свѣдѣларѣжѣ дрѣ*. И на частѣтъ назважа ферманѣтъ и емѣриѣтата сж отъ Саадѣта и Вилѣта които далъ да са прочетатъ, а послѣ показѣлъ и друго емѣриѣме отъ пловдивскитъ мютеарѣфѣнтъ, съ които са запѣлѣвало на Каймакамѣна да припознае за митрополѣтъ вѣклинъ оногова, когото владиката Калѣникъ опредѣли въ казѣта.

Българитъ отъ казѣта като прѣдѣвѣдѣли лошитъ слѣдствия отъ отиванѣето на Канѣскѣй владика въ селѣта нпмъ, подали чрезъ Поплъ Василъ прошенѣе на Каймакамѣна, съ което го молили да важе на гр. владика да посетитъ само ония които го поканятъ, и въ черкитъ на сѣтѣсенитъ села, както: Горѣ и Долѣ Райково, Делѣочово и Чокманѣно да не влѣзѣ, защото каго не е благодарѣнтъ народѣтъ отъ него може да послѣдува нѣщо неприяно, за което тѣ не отговарятъ. Владиката обаче, безъ да даде влияниѣе на това, на вторитъ денъ на Петровденъ, съ помощѣта на Каймакамѣна затворѣлъ нѣколко мина отъ първѣнтъ въ Пашмакия, зѣлъ силномъ ключѣветъ на черкѣта и служилъ. Въ слѣщѣй денъ поплѣтъ да отидѣ и въ Долѣ Райково, за кое о а сѣгласѣлъ п каймакамѣнитъ да го придружѣ, но по сѣвѣтитъ на кѣрѣ-агасѣ Ахмедѣа, който казалъ на Каймакамѣна че не е пѣлно и вѣтъ отъ длъжноститъ на Каймакамѣна е да са нпмъ въ подобни религиозни работи, планѣтъ нпмъ са развалялъ и не отпѣли.

На 1-й Иулия когато Поплъ Василъ бѣлъ на канѣна при каймакамѣна, владиката прѣтѣлъ прѣтосѣсѣла си заедно съ Рѣдѣ чорбаѣжи да кажатъ на каймакамѣна да земе отъ Българитъ кеѣфѣлъ, кѣкъ нѣма да са противѣтъ нѣкой отъ тѣхъ на работѣтъ му. Каймакамѣнитъ прѣдѣложилъ тона на Поплъ Василъ, но той казалъ че за всяка друга работа може да даде порѣчителство за народа си прѣдъ правитѣлството, но за такава работа не може. Тогѣва Рѣдѣ чорбаѣжи казалъ че Поплъ Василъ е който принѣсѣтъ и подбужда Българитъ, за това и не дава порѣчителство.

На 2-й Иулий владиката повикѣлъ прѣдъ правитѣлството нѣколко мина отъ долѣ Райковѣни и повикалъ отъ тѣхъ (отъ димѣта, които отпѣли) ключѣветъ на черкѣта, но тѣ като му ги не дали, затворѣли ги въ хаусѣтъ. На другитъ денъ повикѣлъ йощѣ 10 души отъ сѣщото сѣмъ, но и отъ тѣхъ не било възможно да са зѣматъ ключѣветъ.

Ми алате едната (на 6 Юли) като са съгласили с Каймакчията владенията отишъл в Доле Райково. След него дошел и каймакчият, който поикал първенците и им дал ключовете, като прибавил че или ги дали или не, владенията трябва да се даде на утрешния ден в Черквата. След малко забавяне отиват пред черквата, чук дохождат и от гърците та заедно с тях строшат влизат вратата на черквата, а то ва като чули българите, отишли да са оплачат на каймакчията, който казал че няма извън: е затова и че шъл да накаже вповинят.

Изглежда това събрание са около 100 души Българи от Райково и от околните села съ навърнени да отидат да кажат на владенията да си отиде от казана път. Гърците гърещинали в съ разни докато тези думи искали да изровят канга, но българите си заминали и отишли при каймакчията да го молят да каже владенията. Каймакчият им казвал че след 2 часа ще го каже. А когато след 2 часа българите пак отишли да видят испанили ли си е общинното каймакчият, испанило се и излизал владенията от имането Турки, които поикали да ги бият и ранили мнозина. Едно момче на име Никола Вълков, до тогава било бито пред Радичата къща, щото паднало полуживото и единият го занели у дома му, гдето след един час издъхнал. Като станало това, каймакчият и владенията си отишли от Райково.

Днес са рѣши да се испрати един чинионок от турчинското правителство за да испрати тая работа, на която сладостията ще ви писемъ когато са свърше.

ПЛОДИВЪ 11 Юли 1874.

— о —

Лирада 1874 Юли 11 й.

Господине Редакторе на вестникъ „Напредъкъ“!

Тя неделя въ първия брой на новопоявилитъ честенъ вѣстникъ „Напредъкъ“ въ членъ „По течението на черковния въпросъ“ прочетохъ че гърците на послѣднѣя предприниматъ тая задача: Или съ искрено да погърчатъ Българитъ у свѣщенитъ спархи, или пакъ да ги взвадатъ изъ търбието та да могатъ да ги компрометиратъ предъ Царското правителство, за да дигне своето благоволение къмъ Българския народъ. За поддръжане на това праведно ваше заключение, азъ ще ви дамъ тая новина: Българитъ въ Бузуръ Хисаръ отъ години са си отръкли да признаватъ Гръцки владика и патриаршия; въ тѣ до сега не бѣхъ си съобили съ свой еднороденъ свещеникъ, който по Български языкъ да имъ чете и ги поучава. Ако въ да бѣхъ нарочито за тона започналъ у-

тъ задържати подъ призора на своитъ свещеници. Заблѣжате, че Българитъ ако и да са пѣть пѣть повече отъ Гр и тѣ, послѣднитъ дръжати и дѣти черковъ въ селото подъ свои власть. Тая година Българската Община въ Б. Хисаръ като немоще вече да търпи щото да стои безъ учитель и свещеникъ Български, то и като са събили съ прѣвий, постари ся да си събие и съ вторий. Писа въ Одринъ и до нашта община да ѝ ся испрати едъ свещеникъ. Първо ся испрати единъ, Гърците го наклеветиха, че бѣхъ бунтовникъ и отишъл да полага Българския народъ, за тона мѣстната власть го затари и испраща въ Одринъ.

Подиръ единъ мѣсецъ вѣрми по жаднѣето ямъ турчинската община испрати за приврѣвно соби свещеникъ да имъ брѣсти поворочанитъ дѣца, да опѣе умрелитъ и погребени безъ свещеникъ, да исповѣда и причасти Християнитъ, въ шомъ отхожда. Гърците го наклеветиха на мѣстната власть, които го повикали и пыга съ чия сила дохожда въ тия мѣста, има ли отъ гръцкия владика или отъ Валията заповѣда за да дойде въ она мѣсто. Свещеникъ тѣхъ отгоноръ, че той е Българинъ и понеже тѣзи, които сѣ го викали сѣ въ Българе, които не признаватъ гръцкия владика, то кава заповѣдъ иска да имъ отъ человекъ, когато не щатъ не да чоятъ. Каймакчиятъ на тона казвалъ: че, понеже тона мѣсто било дръжана на Гръцкия владика, то той, безъ да има едѣнъ свещеникъ отъ нѣго заповѣдъ, не му дозволѣва да турѣ патрѣхъ. Безъ повече свещеникъ тѣхъ са испраща и дѣцата на Б. Хисарци стоятъ некрѣстени.

Незадоволенъ съ тона само Гърците казали, че попитъ бѣхъ въ покоренъ, противилъ са на правителството и пр. — съ едѣнъ думѣ, бѣхъ бунтовникъ — тона засвидѣтелствуватъ и подкупенъ чаушъ Сюлейманъ, но благодарение на Мустафа ага Сазаринъ, който е единъ разбравъ человекъ и почтенъ търговецъ, освѣтилъ Каймакчията че тона е клевета връзъ пона когото той познава отъ малкъ и че е честно и по чинъ лицъ, тѣхъ шо казватъ на Гърците издѣлахъ на юкъ.

Буваръ-Хисарци бѣхъ телеграмъ за тѣзи работи до Негово Блаженство Българскій Экзархъ и пратихъ прѣдставителъ въ Одринъ да иска другъ поплъ отъ Вилаетската власть. Щото послѣдува ще ви пишемъ.

Стара Загора 16 Юли 1874.

Господине Редакторъ!

Година вѣрме в откъсътъ отъ нашия градъ не са писали въ вѣстникъ за злодоувербоніето на общинскитъ приходи отъ старитъ

общинари — чорбажи такмилъ. Минѣлата година бѣхъ народа поиска отъ тѣхъ смѣтка за общинскитъ приходи и пѣтъ, че тѣ употребили тѣхъ пари въ сюрѣпи и други тѣхнѣ гълюци, каза имъ веднажъ за вѣснова, че ги нече вече да управляютъ община и училища, а че трѣба да са отстѣпятъ, и той же си избере други, които да бѣждатъ достойни за прѣдначиненитъ имъ работи. Чорбажи такмиларъ имаше шо да сторятъ и са отстѣпили, а народа избра за общинари хора съ добъръ характеръ, които вѣрно и добръ управляютъ в община и училища; тона стана явно всѣкому споредъ тѣхъ годишнитъ отговоръ на ученицитъ по испитаніето, за шооо сравнително съ минѣлы годишнитъ отговоръ тѣхъ годишнитъ бѣхъ въ прѣзѣходѣтъ ст пѣтъ. Сѣтъкитъ на общинѣтъ още не сѣ прѣглеждали, но отъ здраво мѣсто са научихъ че тѣхъ годишъ освѣтъ заплатитъ на учителя, учителки и други разности останали готови пари въ касаса едно значително количество; при всѣмъ что тѣхъ година приходитъ понамалиха. А пакъ другитъ години съ повече приходи докарва въ тамъ за тамъ.

Тона като чоти п научилъ на общинѣтъ отъ чорбажи, помислилъ си, че тѣзи община за едѣнъ годишъ като показва осѣнъ разности въ останали толкова готови пари, познани че паучка имъ ще изѣве на пазаръ, за шооо друга година приходитъ една кокрѣха разности, и че народа изново ще стане може бы да дѣрпъ отъ тѣхъ смѣтка, за тона за вѣра на 1 того събрать са десетина души тѣхната тайфа и отишли въ общинския дворъ прѣдговоритъ отъ най-големъ сѣ тартаритъ и искали да смѣлятъ сегашната община.

При таквито груби доношенія на старитъ рѣдѣсали чорбажи, отъвара са случая да ги попытѣмъ чрезъ пѣчата и имъ кажемъ: заборава ли тѣ, че народа имъ каза велѣтъ за всѣмъ, че ги нече вече да са напѣсатъ въ управленіето на общинскитъ работи? Или мислятъ съ тѣзи си чифуски шанири да полагнатъ народа въ хѣхъ сегашната община? — Казватъ имъ, че сѣ излагани, за шооо народа не е като първо, той е разбравъ вече тѣхнитъ ползѣсти и не дава никакво внимание на таквито имъ шанири.

Тѣзъ денѣ когато вѣконъ отъ гражданѣтъ ни ги попытѣли съ какъвъ цѣль направилъ тона; тѣхъ отгонорѣлъ, едѣнъ тогава, че споредъ Екзархѣскитъ уставъ сегашната община трѣбвало да пѣне и да ся избере друга. Да; то е тѣй, но какъ ще са свали общината, като още не сѣ пригладжани смѣткитъ ѝ, освѣтъ тона тѣхъ не свѣлятъ и наставлятъ общината? Да и въ устана има такъвъ нѣтъ кой, който да имъ е далъ такъвъ вѣстъ? — Дека господство имъ прѣчетатъ устава внимателно и ще видятъ че тамъ ще имъ каже съвѣтъ друго, т. е. че тѣ не щатъ бѣждатъ отѣнъ, които не свѣлятъ и избиратъ община, но народа и пакъ народа. Пригладжани на годишнитъ смѣтки на сегашната община наблюдѣва, народа ще са събере и събѣзъ като ги пригледѣ тогасъ ще прѣстъпѣ въ избирание новѣ община. И наистина, ако е имало писма отъ Екзархѣта, (кѣто сѣ казали испосѣлъ нашия чорбажи такмилъ, съ които да ся припорѣча избиранието на община споредъ устава, за шооо задържатъ тѣзи писма и не ги дадѣтъ на сѣ шестуницата община за да свѣка общо събрание и поставѣ законъ? Но тона тѣхъ го привилъ съ цѣль да наклеветѣтъ ушъ народѣтъ предъ Екзархѣта, като да могѣтъ по лесно тѣ да ся докопатъ до умразнитъ си запанѣтъ — чорбажилѣка. Тѣжко имъ!

Тѣзи сѣ дѣлата на напѣтъ старѣ чорбажи, господине Редакторе, дѣла, които понасятъ гласа на всѣмъко за да имъ каже тона което тѣ не искатъ нѣмѣ да погърчатъ, т. е. че златнитъ прѣмежа на чорбажилѣка сѣ измѣнили невѣзвратно, за голимъ тѣхно очѣние. Горкитъ!

Единъ доброжелатель.

Разгара 14 Юли. Господине Рре! Оная неделя, на 7 т. са събрѣхъ испититъ въ гра да ни са разидѣхъ награди на ученици и ученички. Распусътъ ще дѣе до 1-ий Августъ. На 11 явѣладо пѣна градъ по и шитѣ стрѣни, но той не направѣ токъвъ зарѣкъ, козъ пошари хранѣтъ, щото много отъ останѣхъ сѣ шо зерно в безъ зерно. Тѣзъ вѣтръ кѣа по пѣдѣтъ само 2-3 часа, но приличаше на африканскѣ вѣтръ, който какъ казпѣтъ, обрашѣлъ дѣската на български кавѣлъ.

Книжевни вѣсти.

Кратко учебно Землеописаніе. Часть I. Общи познания. Системѣ отъ К. Симпсонъ, прѣведено отъ Б. Н. Вѣена 1874. — Нѣй издѣхли тѣхъ Землеописаніе и до коикѣто прѣгледахъ първата му часть напѣрѣмѣи въ сравнително доволно сполучено прѣведѣна; 26 образа въ текета украсѣва страницѣтъ на тѣзи пърѣа часть.

Плутуване по европейска Турция отъ Дръ Виртъ, Берлинъ 1874. (Reise d. h. d. s. n. t. d. e. u. r. o. p. e. i. s. c. h. e. n. T. u. r. k. e. i.) — Като вѣдѣствамъ за посѣяването на тѣзи книги нѣй ще направѣ едѣнъ обзѣжъ. Отъ много прѣме на самъ Европѣцитъ, Итѣли, Френци и Англичани плутуватъ по Европейска Турция и

печататъ своитъ пѣтѣ впечатления, бѣждѣи и описанѣ. За пѣтъ, за нашта вѣнѣжна сѣ отъ голимъ интересъ всѣмъ тѣзи книги и всѣмъ който са потруди да прѣведе и напѣчатѣ едѣнъ отъ тѣхъ той прави една добра работа, една заслуга на нашта вѣнѣжна. Ако нѣмѣи възможности да ся изучавѣ сами, ако нѣмѣи средствата да направѣтъ самѣ описаніе въ географическо и геологическо отношеніе на нашо отечество, нѣй можемъ да ся възползуемъ отъ готово написанѣ. Или некамп чужденцитъ да прѣведатъ или да напишатъ на български своитъ описанія за нашенско?

НАШЪ ПРИЯТЕЛЪ, съчинѣне Баронъ Корфа прѣработилъ на Български учитель Ник. Фортъ II. Костандиновъ. — Нашъ Приятель е едѣнъ отъ новостъственитъ педагогически книги. Крѣежѣтъ, пѣанѣтъ на автора е прѣотвѣтъ тѣхъ не усно, шооо ученикѣтъ въ сѣщѣо времѣ, извѣдѣжъ учи въ прочѣтъ и езѣка граматически и познания положителни отъ които са нужде всѣмъ първоначалѣтъ. — Нѣй жѣлаемъ да дѣрпѣтъ по-скоро напѣчатѣна и уведѣна въ чинѣна тѣзи книга.

АНЪ Ступанъ са спасува отъ естѣственѣтъ Д. В. Храмова. — Мѣто си (нѣй пѣамъ прѣдъ очѣ пърѣи, който е за насъ и послѣднѣй, за шооо други не сѣмъ вѣждали) тѣхъ сѣсанѣе е напѣла ажно за всѣмъ нашия ступанъ. Токо въ езѣка има нѣщо което купа. Пѣсателѣтъ трѣба да обрѣне вниманіе на тона.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

ФРАНЦА. — Извѣстията които ежедневно дохождатъ отъ нѣколко време изъ западна Европа и които расправѣтъ особено за работитъ въ Франца, нишо друго не прѣдставѣятъ освѣтъ безконечни министерски кризи и безградна отлаганѣя относително найъ важѣтъ за тозъ народъ въпросъ. И дѣйствително, коко министерски кризи не станахъ тѣзи дѣи? Но найъ жаднѣето е че тѣхъ министерски затруднѣния са прѣдизвикѣтъ повече безъ прѣме и не токъвъ обмѣлено; по послѣ тѣ са изразнѣватъ като наслѣдитъ падѣнитъ министра чѣловѣкъ който принадлежѣтъ на сѣщата школа въ полемиката. И тона е може бы причинѣта, дѣто на нѣмѣко са видѣ чудно че едѣнъ отъ военѣи оны министри турчио осѣмъ прѣдложѣне за прогласѣването на републиканската организациѣ отъ едѣно изъ вѣнѣцѣта. Напада нѣто на този министръ прогнѣвъ прѣдложѣнѣто бѣше токъвъ люто и отъ такѣна естѣство, щото праведно заяѣа страхъ на всѣмъко благодарѣнитъ человекъ, който не знае до коко тѣхъ състояние на работѣтъ, управѣвано отъ войницѣ, може да бѣде ползѣно за утѣржѣденіето на републиката въ Франца. И при всѣмъко тона такѣно министерство е дѣнѣтъ по силно отъ вѣчѣра, а страхѣтъ — или споредъ други надѣждѣта — за развѣдѣнитъ на народното събрѣние: утѣна до идѣмъго Декември, когѣто, ако са не случи нѣщо по лошо, ще бѣждѣтъ и пакъ артеда на нѣтата политическа драма, и на нѣтата за Франца невѣзвѣстѣтъ.

ИСПАНИИ. — Отъ извѣстията, относително до работитъ на тѣзи дѣржавѣ, като найъ важни могѣтъ да ся зѣмѣтъ слѣдѣющитъ дѣи: първо че Германия щѣла да са намѣси въ вѣтрѣнитъ работи на Испания и въ войната противъ Карлистѣтъ, и второ че идеята за да ся припоизне испанското правитѣство отъ другитъ европѣски сили изъ дѣнъ въ дѣнъ са распро- странѣна повече и повече.

Официалнитъ германскѣ вѣстѣници прѣдѣ нѣколко дни запѣшѣвахъ Испания и утѣрѣвахъ че, каѣ не може тѣ сама да умѣри отѣрѣнитѣ войнѣ и варварско възстанѣтъ т. е. пленѣванѣта карлистѣни войнѣ, то друга една обѣдѣна сила има пѣлно право да са напѣи даже и въ вѣтрѣнитъ работи на слабата дѣржава. А за такѣна обѣди Германитъ безъ всѣмъ сумѣнѣно разбѣрахъ убѣдѣната, които съвѣтъ безчѣловѣчно извѣршихъ карлистѣтъ върху двѣмина отъ тѣхнитъ съотѣственѣнци хванѣти въ правѣтѣственѣната на Испания войска. Но Испанцитъ силно прѣотѣсѣтъ противъ всѣмъ намѣсѣтъ въ едѣнъ испанска вѣстѣникъ пише, че

Кому отъ които иматъ коко-годи самостоятелѣтъ сѣгледа нѣмѣ, никѣга не могѣтъ да по- отъ бѣждѣтъ, дѣто да бѣждѣтъ освобѣдени дѣрѣнитѣ съ помощѣта и съдѣлѣнитѣ въ нужѣна сила, какѣто и да би бѣла тѣ. А сѣбѣтъ тѣхъ прѣотѣсѣтанѣ отъ страна на Испанцитъ, Германия не може вече нишо да направѣ, въ всѣка идея за намѣсѣване трѣба да са на- пустѣне, ако не искамъ да бѣждѣтъ зѣтелѣ на новѣ и дѣ жаднѣсти призовѣния. При всѣмъко тона едѣнъ отѣдѣненъ отъ марекѣта германѣна войска е прѣло заповѣдъ да са навѣрѣа по крайморѣята на Бисканя, щото въ нужѣа да може отъ тѣмъ да прѣдѣрѣа новѣ клѣнѣи и варѣрѣнѣи отъ страна на Дон-Карлистѣтъ войскари, които тѣхъ зацѣпѣватъ правѣта на черква та и на своето свѣщенѣо гражданство.

Какъ и да е, а второто извѣстѣе е по благопрѣятно, и европѣскитъ силѣ, Ангѣла на чѣло, а може бы и Франца, усѣтахъ наконѣтъ нужѣата, че би бѣло чѣловѣколюбѣно дѣло да са прѣвѣзанѣ отъ тѣхъ испанското правѣтѣство, коѣто чрезъ тѣхъ призовѣнитѣ като земѣ новѣ сила и сѣ озѣнокѣтѣри съвѣрѣшено, по лесно би могло да разбѣе Донъ Карлистѣ чѣти. Вѣстѣна, никѣа отъ европѣскитъ силѣ

не е направѣла още официалѣа за тона постѣпѣка, но доста е и тона, дѣто пѣдѣта че е нужѣно да ся припоизне испанското правѣтѣство е станѣла много общѣа и нѣто важѣтелѣна за всѣмъко.

АНГЛИИ. — На утѣшенѣто коѣто вѣка година дава градоначѣлникѣтъ въ Лондонъ, и въ коѣто управѣнитѣ на Ангѣлѣската полѣтика иматъ общѣи да излагѣтъ пѣдѣтъ си за по- важѣнтъ дѣвѣни въпросѣ, Г. Дизрѣли възползуѣнѣтъ отъ обстоятелѣството доказѣла че подѣжѣнѣто на Европа никѣкъ не е добро. Отъ скратѣно- то съдѣржанѣе на телеграфическѣо извѣстѣе за тѣзи работи са вѣжда, че началникѣтъ на партиѣта на Гориѣтъ, може бы сѣ цѣль косѣвенѣо да осѣмѣ прѣждѣбнѣнитѣ Гладстоноло министерѣство, никѣкъ не прѣмеа странѣщата полѣтика какѣо и онѣи начало, че Ангѣла не е отгонѣрна прѣдъ Европа относително до нѣмѣко въпросѣ, коѣто е възможѣно да са порѣзѣтъ, и прѣвѣзгласѣва че Ангѣла жѣлае да постигне вѣтхѣта си слава. И вѣстѣна прѣктичѣнитъ и съврѣменѣо горѣнитъ Англичанѣтъ, коѣто гласѣтъ прѣдѣ нѣмѣко годишъ бѣше токъвъ силѣнъ въ Евро- па, Англичанѣтъ коѣто сѣлата и мѣпанѣто бѣше порѣчитѣство за сѣщѣственѣнѣто на мѣлитъ и неутралѣи дѣржавѣ, не може осѣнѣтъ да глѣда хладнокрѣвно настоящѣо упадѣнѣе на вѣнѣянѣто на Ангѣли, упадѣнѣе коѣто самѣонѣо прѣе Гладстоноло министерѣство, коѣто отъ друга страна вѣтрѣшно токъвъ полѣуѣна Ангѣла. . . Гладстоноло министерѣство испрѣи голимѣа политическа погрѣшка като са не намѣси никѣкъ въ френско-германскѣа войнѣа и допустѣна раздѣленіето на Франца, безъ коѣа о нѣйтѣа собѣстѣнна сила и вѣнѣанѣе са уничѣ- жѣвашѣ.

Но осѣнѣтъ Г. Дизрѣли много други политѣци и вѣспѣнкари осѣмѣхъ Гладстоноло министерѣство. Тѣхъ прѣдѣ мако едѣнъ знаменѣтъ ангѣлѣски политѣкъ, Лорѣтъ Кампѣлъ, обѣнѣрѣдѣна дѣлѣтъ едѣнъ чѣнѣтъ за истѣнитѣ въ- прѣсъ, въ коѣто като развѣнѣше висѣки полѣ- тически идеи, силно напѣда на Гладстоноло министерѣство, коѣто като допустѣно сѣбѣтъ при- клѣченіето на Осѣнѣтъ раздѣленіето на Франца осѣмѣи и самѣта Ангѣли; за доказѣтелѣство на тона призожда уѣдѣненіето въ коѣто са напѣ- ра Ангѣлиа отъ френско-пруссѣката войнѣа и до сега.

Като описѣа много логически и съ неборѣи аргѣментѣи всѣобѣщо състѣнѣне на Европа, коѣто напѣрѣа тѣрѣвъ непѣвозѣно, Лорѣтъ Кампѣлъ прѣдѣлѣна: «Сторѣнитъ погрѣшки ни изѣложѣхъ на ужасѣи прикѣлѣния и ни изѣпѣхъ отъ едѣнъ силѣнъ съюзѣникъ, коѣто дѣнѣтъ за нишо друго и не глѣда осѣнѣтъ да са въспѣрѣ- ни изново и да прѣдѣрѣме войнѣата противъ Прусѣа. Но какѣо ще правѣмъ найъ ако Пру- сѣа пожеѣе да турѣ въ дѣвѣстѣе своитъ пѣ- новѣе? Какѣо трѣба да правѣмъ при подѣтанѣ- то на истѣнитѣ въпрѣсъ?» Такѣва сѣ въ- прѣсѣтъ коѣто полага Лорѣтъ Кампѣлъ, въпрѣсѣи ужасѣи наистѣна и за коѣто е мѣчно да са отгонѣри въ настоящѣо положѣнѣе на работѣ- тѣ. Трѣба да поѣнѣрѣмъ обаче, радѣ сѣщѣ- стѣвенѣнѣо на малѣи и неутралѣи дѣржавѣ, че никѣа съюзѣнѣстѣно на Ангѣли не са е тѣрѣсно токъвъ коѣто дѣнѣтъ, и че въ слѣ- чай на пораженѣнѣто на осѣнѣнитѣ коѣо прѣ- вѣжда Г. Дизрѣли, тѣ ще са напѣрѣа доволѣо силѣна щото да наложи почѣтитѣ на правѣнитѣ- тѣ на слабѣи и да ограничѣ право на насѣлѣто.

За прѣдѣготѣнитѣо изучѣванѣе въ Швей- царѣа зѣмѣмъ отъ зѣнѣнитъ вѣзѣоръ слѣдѣющѣи: Въ Швейцарѣиа има всѣмъко сѣмѣтъ хѣлѣди обѣцѣ учѣлица въ коѣто са зѣнѣнѣватъ шѣтъ хѣ- лѣдѣи учѣлѣи мѣжѣи и женѣски, за шооо на мно- го мѣсеа едѣнъ учѣлѣа прѣстоѣла на дѣи учѣлица. А всѣко учѣлицѣ иде по сѣразѣрѣ- нѣстѣа на 380 жѣтели. Бройтъ на учѣницѣтъ възлѣзѣа на 700 хѣлѣдѣ отъ коѣто хѣлѣтъ по 50 на всѣко учѣлицѣ. Въ всѣмъкитъ округѣи въ Швейцарѣиа, освѣнъ въ Урѣи учѣлѣитѣе е за- дѣлѣитѣлно; а мѣлко округѣи имѣтъ учѣлѣи всѣмъкѣтѣлно мѣрѣски. Въ 14 округѣа учѣнѣто са данѣ безъ заплаѣта, а въ другитъ пѣтъ сѣ заплаѣта. Учѣницѣтъ сѣ дѣжѣи да хѣлѣтъ въ учѣлицѣ отъ 6 и 7 годиѣа до 12 и 15. А за прѣготѣнитѣо учѣнѣе пѣжѣнѣватъ 7,600,000 франѣка, отъ коѣто едѣнъ мѣлонѣтъ са покрѣа сѣ лѣхѣната на разѣи домашѣни поѣлѣи, 2,100,000 шо данѣ дѣржавѣта 3,800,000 сѣ общѣнѣски данѣи и сѣ другѣ 700,000 шо са съобрѣтъ платѣи за учѣнѣе и коѣи помощѣи.

Споредъ нѣмѣко свѣдѣнѣи, даденѣ отъ пѣ- салѣнитѣо на Министерѣството Прѣвѣщѣнѣа въ Рѣмѣниа, вѣжда са че въ тѣзи дѣрѣжава имѣло 2,120 областѣи учѣлица за момѣта и момѣ- чѣтъ, въ коѣто учѣлѣи 2,095 учѣи едѣи и учѣлѣи нѣи, а пѣлѣто чѣсло на учѣницѣтъи учѣницѣтъи възлѣзѣало на 56,853. Въ градѣнитъ имѣло 135 прѣдѣготѣнитѣи учѣлица за момѣта и 100 за момѣчѣта и въ тѣхъ учѣницѣтъи и учѣнѣ- китъ възлѣзѣвали на 25,864. Зѣвѣдѣнѣята на по горѣно обрѣзѣнанѣе по всѣмъкѣта дѣрѣжава сѣ слѣдѣющѣи: 17 гимназѣи, 6, лицѣи, 8 Бого- словѣски учѣлица, които имѣтъ всѣмъко 5,474 учѣнѣка, двѣ Академѣи, едѣна въ Букурѣшъ и едѣна въ Яшѣ, едѣно земѣлѣтѣлѣско учѣлицѣ, 9 учѣлица за разѣи занѣанѣи съ 1320 учѣнѣи, 2 търговѣски учѣлица, 8 учѣлица за учѣлѣи, 2 учѣлица за музѣка и 2 за пѣзѣнитѣи пеку- стѣа. Осѣнѣтъ тѣзи общѣственѣи учѣлѣи заведѣ- нѣи или по всѣмъкѣта дѣрѣжава 240 чѣстѣи учѣлица за момѣта и момѣчѣта въ коѣто са учѣ- чѣтъ 12,200 учѣнѣка и отъ двѣта пола.

— Чирковно-народният Сърбски съборъ въ Карловци се е отнесъл съ прошение за подтвърждение на избрания Патриархъ, и въ сащото време е молил да се одобри патриарховата правнина, както що сѫ определени въ 1871 год., или поне за сегашниятъ пзборъ, или да пматъ сила, доако по стѣтъ са наредъ другоче, и наконѣцъ да се не запълняватъ празнитѣ епископски сѣдалища, до като не са спрзуимѣ Синолитъ съ Събора какъ да се избиратъ за напредъ епископите. Между това вѣскалъ ижеко да кажатъ че избраниятъ за патриархъ епископъ Арсеній Стойковичъ не ше да са приеме за туй достоинство.

Споредъ по почтѣния вѣзвѣстия, избраниятъ за Карловачки Патриархъ, епископъ Арсеній Стойковичъ са баналъ въ Вѣна. Твърдъ слабо са вързало че ше са подтвърди, и очаквало са самъ да са отрече. Какъ и да е, а новъ пзборъ щѣ да са предприеме. Ако съборътъ не би повесилъ по другъ начинъ да избора пая би избралъ и пакъ Стойковича, тогана вѣа тѣа щѣла да употреби своето право за наменване.

Българско Търговско Дружество въ Варна.

Въ вѣстникъ «Право» брой 30-ий Окт. 2-й 1872 год. сѫ бѣ обнародва равносметката до 31 Авг. 1872 на Българското Търговско Дружество, въ която сѫ излагаше еднагодишната печала, както и капиталътъ на Дружеството; сѫщевременно сѫ напомнили на вѣскашнитѣ му акционери съобразъ по съ Дружественный Уставъ да опълномощатъ тука лица, които да ги представляватъ и отговарятъ за тѣхъ въ всяко нужно гласоподаване. Частни писма, съ дата 30-ий Февр. 1873, сѫ изпроводихъ въ всички градъ, гдѣто Дружеството има участници и въ тѣхъ сѫ расправяше на Акционеритѣ че сѫ длѣта, въ които сѫ занимава днес Дружеството е невъзможно да постигне глѣдижъ си цѣль спорядъ лишениѣ отъ достаточенъ капиталъ; и че неможе да сѫ залови съ вѣла по удовъ отворители. Още имъ сѫ забвѣзване да сѫ дадѣтъ мѣстѣто врѣхъ основаниѣта на единъ Начална Банкъ съ прибавиѣ на нови акции отъ стѣржитъ имъ; тѣй щото капиталътъ на Дружеството по възможности поне да е достаточенъ за новото прѣдприѣтие. По тази причина Настоятелството на Дружеството въ разстояние на нѣколко врѣмя задържаше недѣйствиущъ една часть отъ капиталътъ му, като сѫ стараяше съвършено да досѣбере и остатѣтъ, тѣй щото при даденитѣ мѣстѣта на вѣскашнитѣ акционери безъ забавѣ и полесно да захване новъ дѣла. Изъ чудно и истина до сега, като отъ никой градъ не сѫ отговори ни единъ акционеритѣ; съ това сѫ хладнокрѣвие вѣскашнитѣ акционери сѫ причината гдѣто не сѫ обнародва ни равносметка на Дружеството съобразъ съ уставътъ му и печалата е двамъ да възлиза на гр. 21 88 %, по неже съ чѣканіѣ за отговоръ отъ вѣхъ Дружеството за дълго врѣмя държа паритѣ недѣйствиущи. Ето днесъ Настоятелството на Дружеството за послѣденъ пѣтъ иска мѣстѣто на вѣскашнитѣ акционери врѣхъ прѣдложеніѣта за новото прѣдприѣтие на Дружеството, и ако и този пѣтъ неотговарятъ отъ днесъ до 51 день, то ше започне по възможности новъ дѣла за смѣтка и рискъ на вѣскашнитѣ тукашни както и вѣскашнитѣ акционери. По приижи че нѣко отъ вѣскашнитѣ съучастници на Дружеството искаха и проведоха имъ сѫ билети за расправяше, и нито ги върнаха на задъ, ни пакъ стойността имъ внесоха до сега; при вѣска че нѣколко пѣти писмено имъ сѫ напомни, за това Настоятелството на Дружеството счете за нужно да обнародва освѣтъ равносметката, още и всичкиятъ акционери именни на козко сѫ е вѣскашнитѣ акциѣта на всякой единъ.

Варна 18 Юни 1874. Настоятелство.

Настоятелъ Прѣдѣтелъ Я. К. Славчовъ.
Д. Иванъ, Сѣковичъ. Ник. Златевъ.
С. Иванъ, Петковъ, Ник. Ангеловъ.
Ст. Х. Поповъ, Ник. К. Михайловъ.
Н. Н. Меджидѣли.
Андр. Д. Астарджѣвъ.

Имята на всичкиятъ акционери на Българското Търговско Дружество въ Варна, капиталътъ имъ съ печалбата вѣднѣ до 18 Юни 1874, спорядъ държаниитѣ книги на Дружеството, както следуватъ.

Имя	Въ 20 гр. Бѣл. Медж.
Нес. Д. Митровъ Калоферъ	510. 66
В. А. Анастасъ Мѣдичъ Жеръ	264. 41
Д. И. Анастасъ Джаварѣвѣ	392. 81
А. Д. Астарджъ Търновецъ	269. 97
Ив. Ц. Груевъ Калоферецъ	266. 97
Ник. Златевъ Шуменецъ	1070. 15
М. Рыбаловъ Т. Параражъ	266. 97
П. Ц. Килибуровъ Разградъ	1016. 05
Д. П. Бѣловъ Шуменецъ	264. 41
Ник. Койчѣвъ Разградѣнѣ	264. 41
М. Х. Поповъ Т. рновецъ	1735. 18 1/2
Ив. П. Шоповъ Търновецъ	266. 87
Ив. Фетваджѣвъ Калоферецъ	264. 41
Г. Р. Панковъ Габровѣнѣ	712. 35
Ив. П. Константиновъ Дѣнъ	264. 41
Ст. Н. Сидоровъ Търновецъ	264. 41
Ив. Б. Мандѣвъ Казанлъчъ	264. 41
Хр. Климентовъ Казанлъчъ	264. 41
Д. М. Чобановъ Неврокопъ	386. 18
П. Н. Табаковъ Търновецъ	310. 65
Г. Н. Даскалова Вар. Самокъ	266. 97
Н. Н. Бацаровъ Калоферецъ	266. 97
Ив. Н. Бацаровъ	266. 97
П. К. Даскалъ Сливненецъ	264. 42
Т. Петровъ Разградѣнѣ	715. 35
Райко Николовъ Икономецъ	266. 98
Катерина Г. Малиновъ Вар.	266. 97
Мет. П. Ю. Сарханъ (Каз.)	241. 97
Стеф. Димитровъ Икономецъ	264. 41
Анаст. Ганевъ Шуменецъ	510. 92
Анаст. П. Ивановъ Х. Параражъ	266. 97
Х. Ст. Х. Николъ Джумалѣ	264. 41
Стеф. И. Анастасъ Търновецъ	267. 41
Петръ Давидовъ Ямболѣ	266. 97
Тод. Димитровъ Провадѣнѣ	347. 92
Ник. Ангеловъ Шуменецъ	1438. 57
Ст. Б. Дербѣвъ Карловъ	266. 97
К. Я. Пряматаровъ Варненъ	266. 97
Ник. Вѣловъ Калоферецъ	266. 97
Харал. Георгиевъ Търновецъ	268. 97
Ювчо А. Георгиевъ Варна	510. 65
Тод. Николовъ Разградѣнѣ	407. 96
Ник. Юрдановъ Еленѣнѣ	507. 92
Дим. Печѣвъ Орханѣнѣ	264. 41
Ив. Н. Даскаловъ Вар. Самокъ	511. 65
Бинко Ивановъ Чатмѣнѣ	266. 97
Радъ Ивановъ	266. 97
Панѣвѣтъ Вичѣвъ Джумалѣ	264. 41
Мих. Бѣрнѣвъ	264. 41
Юрд. Х. Гѣнѣвъ Котленѣ	264. 41
Хр. Ивановъ	266. 97
Владъ Николовъ Самокъ	510. 65
Христо Стойковичъ Варна	510. 65
Алек. Гроздѣнѣвъ Георѣво	510. 65
Анаст. Хр. Мандѣвъ Българѣнѣ	1003. 05
Радъ Н. Радѣвъ Варна	266. 97
Кир. Н. Недѣлковъ Варненѣ	266. 97
Анаст. Симеонъ Търновецъ	856. 32
Ник. Ганевъ Търновецъ	268. 97
Максимѣвъ Дѣвъ Разградъ	507. 92
Дучина Ненѣвъ Разградѣнѣ	507. 92
Цанъ Георгиевъ Еленѣнѣ	507. 92
Вас. Н. Мунѣжѣвъ Джумалѣ	264. 41
Дончо Стояновъ Чатмѣнѣ	266. 97
Илиа Д. Хитѣнѣвъ Джумалѣ	507. 92
Евгѣнѣ Х. Георѣвъ Т. Параражъ	266. 97
Аврамъ Великовъ Разградъ	510. 65
Белисарѣвъ Великовъ	510. 15
Пет. Накѣчѣвъ Джумалѣ	264. 41
Владъ Иванъ Джумалѣ	264. 41
Ник. Ивановъ Шуменецъ	507. 92
Петръ Х. Т. Мѣвъ Котленѣ	264. 41
Х. Хр. Х. Василѣвъ Разградъ	507. 92
Иванъ Златевъ Шуменецъ	510. 92
Радъ Георгиевъ Албанѣнѣ	264. 41
Дим. Х. Поповъ Варна	266. 96 1/2
Анѣвъ Стойковъ Варна	266. 96 1/2
С. Мѣвъ Мѣчѣвъ Джумалѣ	264. 41
Стеф. Панѣвѣтъ	264. 41
Ив. Николовъ Сара Сарханѣ	531. 41
Тод. Х. Илѣвъ Джумалѣ	264. 41
Стеф. Георгиевъ Провадѣ	511. 67
Янко К. Славѣвъ Търновецъ	511. 67
Илиа Добровъ Провадѣ	511. 67
Ник. Малиновъ	511. 67
Матю Панѣвѣтъ	511. 67
Янъ Добровъ Дерѣковъ	510. 65
Ник. Димитровъ Провадѣ	510. 65
Ник. Димитровъ Провадѣ	510. 65
Д. В. Ивановъ Провадѣ	266. 96 1/2
И. Панѣвѣтъ	510. 65
Д. Костѣвъ	347. 92
Такоръ Серѣковъ	264. 41
К. С. Кѣмѣвъ Калоферецъ	508. 52
Н. П. Кѣмѣвъ	365. 89
Ат. П. Кѣмѣвъ Разградъ	712. 35
Марѣвъ Клиѣнѣвъ Русѣковъ	613. 03
Христо Попѣвѣвъ Калоферъ	473. 03
Г. С. Георгиевъ Търновецъ	536. 38
Г. Сан. Кѣмѣвъ Калоферецъ	376. 76
Ив. И. Давидовъ Разградъ	427. 82
Хр. Г. Поповъ Търна. Варна	511. 44
Анаст. Г. Поповъ	511. 46
Марко Г. Поповъ	511. 46
Анастасъ Х. Поповъ Търна.	714. 32
Радъ Хр. Поповъ Търновѣ	714. 32
Н. Х. Теодоровъ Търновѣ	750. 87
К. Г. Поповъ Търна. Варна	205. 19

Н. А. Салдарѣвъ Търновѣ	508. 30
Ст. Ивановъ Джумалѣ	266. 80
Ст. Вѣловъ Разградъ	264. 80
Тод. М. Герѣковъ Шуменѣ	508. 30
Риф. Георѣвъ Мошѣ	508. 30
Ивановъ Разградъ	266. 80
К. П. Юсѣфовъ Сарханѣ Казанъ	241. 95
Бор. К. Дѣрѣвъ	132. 15
Ив. Жѣковъ Шуменѣ	853. 03
Дим. Атанасѣвъ Търновѣ	548. 28
Бѣрѣвъ Вѣловъ Джумалѣ	172. 35
Савѣвъ Ненѣвъ Срх. Казанъ	132. 15
Ст. Г. Поповъ Търна. Варна	141. 75
К. Т. Басмѣджѣвъ Търновѣ	141. 75
Д. Ив. Дѣвѣковъ Търновѣ	141. 75
Ник. Г. Мирѣновѣвъ Варна	141. 75
П. Н. Мѣждѣнѣвъ Параражъ	283. 50
Ив. Ненѣвъ Сарханъ Казанъ	132. 15
Н. Николовъ	132. 15
Ис. Несторовъ	132. 15

гр. 52,780. 74

ВАРНА 18 Юни 1874.

Лична равносметка на Българ. Търговско Дружество въ Варна до 18 Юни 1874.

Разни Акцион. гр.	Да давѣтъ	Да зѣм.
Имѣиѣ Ар-но	299	52780 74
Касса	665 49	
Бонѣви & Зал.	51816 25	
	гр. 52780 74	гр. 52780 74

РАЗНИ НОВИНИ.

— Отъ нѣкое врѣме на самъ писанието на печата показва едно похвално снисхожденіѣ къмъ подпадналитѣ подъ наказаніѣ вѣстѣици. Турѣскитѣ вѣстѣици *Бискрѣвъ* запрѣтенъ за два мѣсеци опрости са сѣдѣлъ 15 дни; тѣй и *Хуластъ* и *Сѣрѣвъ* запрѣтенъ за два мѣсеци опрости са на 30-тъ дни. Научава сѫ че и *Левантъ* *Таймсъ* запрѣтенъ за два мѣсеца щѣ да са опрости тѣзи дни. Тона ни много радува ништина, защото другарството е желателно и въ трудното подрѣче на вѣстѣицарството.

— Въ нѣдѣля Н. Бл. Евѣрхѣтъ хѣлѣвъ въ кѣшата на Н. В. министратъ на вѣскашнитѣ дѣла, съ когото сѫ рѣзгорѣли на проегранно.

— Една работа за похвала и едно доказателство оше че Евѣрхѣтъ а познава своитѣ длѣжности и пѣчка лека стапна въ исполненіѣта имъ е пѣ това, дѣто сѣмѣсила съ врѣме да пише и писала на вѣдѣнитѣ по епархитѣ да сѣмѣка въ нѣкой въ епархитѣ сѫ съборъ отъ по-

мѣстѣта за по-добро нареждане на мѣстѣта учѣщѣи. Тѣзи мѣрка е една отъ нужнитѣ, като твърдъ спѣсѣватѣ за унапрѣдѣнитѣ на народното образѣние, стѣга само на едно съ учителитѣ и вѣдѣнитѣ, при усердиѣто което ше покѣжатъ, да бѣдѣтъ и на височината на положеніѣта въ тона сѫ послѣдѣ, съ другѣ дѣла, да разбиратъ и да зѣнтъ шо има да правѣтъ на тѣзи съборѣ, а не само да ги свѣкѣватъ отъ очѣ и за да сѫ каже че сѫ свѣкѣвали учителски съборъ.

Съ това вѣзвѣстѣяне за тѣзи мѣрка взета отъ Евѣрхѣтъ, янъ ше прѣдѣрѣжилъ гласѣтъ сѫ да прѣпорѣчѣтъ на т. т. п. п. както и на учителитѣ извѣскашната ревностъ и внимателностъ въ тѣзи обязанности на званиѣта имъ въ служеніѣта на народа. Н. иренѣтъ посто би показали ижеко отъ вѣдѣнитѣ за изпълненіѣта на тѣзи длѣжности и полѣри нарѣчѣта за тона запѣвѣтъ отъ страна на Евѣрхѣтъ ше бѣде прѣдѣтъ на укоръ за тѣхѣното равнодушіѣ въ сѣдѣновѣдѣно и за тѣхѣната некадѣрностъ и недовѣстѣиѣно за чѣнтѣ и званиѣта имъ.

— Минѣлитѣ четвъртъкъ пристѣгна въ Цариградъ сѣрѣскитѣ прѣ В. Порѣта агентѣнъ Г. Магазинѣвъ.

— Скопскитѣ българскитѣ митрополитъ Г. Дорѣвъ прѣда да зачѣне за Русѣе, както извѣстѣици минѣлата нѣдѣла, нѣпровѣдилъ на Евѣрхѣтъ оставката сѫ; а защото Н. Прѣсто не указѣвалъ на прѣвѣнитѣ които сѫ го прѣдѣдѣли да сѫ отѣзли отъ епархитѣ сѫ тѣй въ нѣко и бѣзъ врѣме, Евѣрхѣтъ му огѣнопауи дѣтъ може да му приеме оставката. Г. Дорѣвъ обаче настоятелно искалъ да го отѣвѣнѣтъ отъ тѣзи епархитѣ за тона и повторѣтъ писалъ на Евѣрхѣтъ като прибѣвилъ, че въ случай ако не сѫ приеме оставката му, той останѣ въсѣчката отѣговорностъ врѣзъ Евѣрхѣтъ.

Вѣдѣствѣе на тона Евѣрхѣтъ прѣмѣла оставката на Н. Прѣсто и за прѣвѣренѣтъ управѣтелъ на тѣзи Епархитѣ назначѣла еписѣпѣтъ на Н. Бѣженствѣ въ Вѣлянѣ Г-на Карѣла Бѣлградѣнѣскитѣ, който отъ нѣколко врѣме сѫ намѣрѣва въ Цариградъ. Г. Карѣлъ сѫ гѣтѣнѣ тѣа дни да трѣгне за Скопѣ.

— Въ едно събрѣние на министѣрскитѣ сѣдѣтъ тѣа дни сѫ одобрилъ уставѣтъ на новѣта Отомѣнска Банка и сѣдѣтъ единъ день сѫ пѣдѣло импѣратѣрѣско прѣдѣ за тѣзи уставъ.

— *Анатѣлиѣвъ астиръ* пише че жѣдѣстѣръ сѫ. Наумъ сѫ да въ пѣкъ на православитѣ т. е. на гѣрѣтитѣ, сѣдѣтъ като сѣдѣли сѣдѣмѣнѣ пѣтѣтъ. е. Българитѣ да изработѣтъ да сѫ затѣри хрѣмѣтъ въ денѣтъ на празникѣтъ 20 Юни, кѣнѣто станѣла голѣмъ съборъ отъ околѣнитѣ мѣста.

Истинѣтъ вѣстѣилъ сѫ одаѣва зашто черѣвата

сѫ. Климентъ въ Охридъ я дѣрѣжалъ Българитѣ противъ станѣлото рѣшеніѣ да сѫ дадѣтъ ключѣнитѣ на мѣстѣната вѣдѣтъ додѣто сѫ прѣдѣрилъ истѣриѣческѣ на коѣ принадлежи тѣзи храмѣ, а тѣе е безѣрѣдѣрно грѣко а не Българско зѣнѣе, казва *Анатѣлиѣвъ астиръ* Ний пѣкъ зѣнѣе че Българитѣ и Вѣскашнитѣ коѣто грѣкозѣмѣ стѣвѣватъ въ Охридъ коѣто за черѣватѣ сѫ. Климентъ сѫ сѫ спѣсѣдилъ помежду сѫ да останѣ за Българитѣ, а за вѣскашнитѣ сѫ. Наумъ отъ 20 Юни насѣтъ изѣмѣли никакѣво изѣстѣе: и не зѣнѣе зашто сѫ изѣскалѣ българскитѣ допѣнѣици отъ Охридъ.

— Прѣжѣлѣвшитѣ бѣсенѣскитѣ управѣтелъ Шѣрѣвъ Осмѣтъ пѣна умѣръ минѣлата сѣбѣбота. При вѣзвѣтитѣ за тѣзи смѣръ ний неможе да сѫ не наумѣтъ чѣстѣногъ основа за Търновѣнѣ врѣме, коѣто назначѣтъ за управѣтелъ въ Търновѣ прѣдѣ 17 години тѣзи мѣжъ спѣсѣногѣ много за опрѣдѣленіѣта и освѣбожденіѣта на затѣренѣтъ въ тона врѣме противѣнѣици на Търновскитѣ грѣдѣи вѣдѣла Нѣофѣта (послѣ Сѣлѣнскитѣ) и за неговѣто удалѣненіѣ отъ Търновѣ.

— Пѣсѣта отъ Бѣтоѣ извѣстѣява че по прѣдѣната нѣдѣла една чѣта разбѣйниѣци нападна на едно дружѣство поѣмѣлѣи (?) и пѣтѣици бѣзѣо при сѣлото Бѣстѣрѣнѣ, чѣтери чѣа дазѣчѣ отъ Бѣтоѣ, убѣли турѣнѣтъ поѣмѣлѣи Бѣя и дама другѣ сѣорѣдѣи а обѣратъ сѣдѣтъ пѣтѣици като имъ изѣло вѣскашнитѣ пари и нѣша сѫ коѣштѣ.

— Въ пѣтъкъ на 13 Юни въ присѣствѣиѣта на вѣзвѣстѣитѣ Г. Г. Зѣрѣфѣ грѣдѣтъ купѣли едно голѣмо врѣме на Керѣмѣтъ махѣлѣсѣ, дѣто шѣли да вѣзвѣдѣнитѣ нѣонѣто зѣнѣе на голѣмотѣ сѫ народѣно учѣщѣи. Грѣдѣнитѣ вѣстѣици утѣрѣнѣтъ че тона учѣщѣи на скоро шѣло да заѣпочне да сѫ прави и въ малѣо врѣме да сѫ пѣсѣра.

— Г. Зѣрѣфѣ, тѣзи коѣто дава паритѣ за мѣстѣто дѣто ше прѣвѣтъ голѣмотѣ сѫ народѣно учѣщѣи Грѣдѣтъ, въ сѣщѣто врѣме дава една голѣма сѣма на Дѣрѣковскитѣ вѣдѣла да иде да сѫ дѣри. Тѣзи вѣдѣла е единъ отъ учѣщѣи грѣдѣи вѣдѣла, но е сѣрѣмаѣ и забѣлѣтъ, и за да не умѣре бѣзъ врѣме единъ чѣлонѣтъ коѣто мѣчно сѫ отѣвѣда Зѣрѣфѣ прави тона бѣлѣгѣнѣе да му дѣна сѣрѣдѣно да може да сѫ пѣсѣри. Да би бѣлъ междѣ насъ такѣвъ ний би гѣдѣла сѫ чѣтери очѣ какъ по скоро да му изѣвѣдѣтъ дѣшѣта.

— Русѣкѣто правѣтелство по прѣвѣтитѣ на разни другѣ еѣропѣскитѣ правѣтелства, пѣларѣзѣ нѣколко екземпѣла кѣнѣи доста любѣпѣтна за сѣзѣнѣнѣмата бѣбѣотѣна въ мѣнастерѣско Прѣсѣщенѣи въ Цариградъ.

— За оѣдѣлѣнта отъ грѣдѣи вѣдѣла Кѣстѣурска еѣархѣта, Патриархѣната опрѣдѣлила опрѣдѣлѣнитѣ по напѣрѣвъ за Самоковѣската еѣархѣта Г. Пѣлѣрѣвѣ, коѣто свѣрѣшитѣ Науѣтитѣ сѫ въ богѣсловѣкѣто учѣщѣи и зѣнѣлъ Българскѣи.

— Т. Т. пр. пр. Генѣралъ Игнатѣвъ, барѣнъ Вѣртѣръ пѣ. Бѣверъ, коѣто бѣхѣ отѣшилъ до сѫ. Гѣра. заѣвѣрѣхѣ сѫ въ сѣбѣбота вѣчерѣтъ сѫ русѣскитѣ вапѣръ *Таманѣ*.

— Единъ отъ русѣскитѣ военѣи корѣби поѣстѣтъ тѣа дни прѣстѣнѣтата на Тѣрепѣлъ я Тѣрепѣзѣнѣтъ, а чѣновѣнѣтъ въ нѣго начѣрѣтали една водоѣпасѣтна карта на онѣа страна.

ТЕЛЕГРАММИ.

ВѣНА 11/23 Юни — Пѣнеже холѣрата сѫ поѣси въ Пѣрусѣа Сѣзѣиѣ, зѣхѣ са прѣдѣзѣстѣици мѣрки отъ правѣтѣлѣствѣта.

МАДРИДЪ 12/23 — Еѣрѣлитѣ опѣшѣхѣ 165 рѣби.

Тѣзи мѣрка вѣзвѣдѣи неѣдовѣнѣнѣта на Еѣропѣа

ЛОНДѢНЪ 12/23 — Генѣралъ Орѣфордъ ше прѣдѣстѣяла Ангѣлиѣ въ сѣбрѣнитѣ въ Бѣрѣксѣлѣ.

БЕРЛИНЪ 12/23 — Вѣстѣиѣтъ на сѣвѣрѣи Герѣмѣниѣа обѣнародѣла единъ чѣленъ, коѣто укорѣла Фрѣнѣца за дѣто подѣбѣрѣжа Карѣнитѣ.

ПЕТЕРБУРГЪ 12/24 — Главѣнитѣ управѣтели на жѣндѣрѣиѣта Генѣралъ Шуѣловъ опрѣдѣли са поѣсѣлѣнитѣ въ Лондѣнѣ, а на мѣстѣто му сѫ опрѣдѣли Г. Пѣтѣловъ.

БЕРЛИНЪ 12/24 — Полуѣоѣд